

malo ne vsi bili zadušili v njej. Vše smo se pripravljali na smrt, ali k našej sreči pride gospod učitelj mimo, ki dečka ustavi, da mu pokažeta, kaj imata v kučmi. Ko gospod učitelj zagleda nas uboge ptičke, ostro pokara dečka in jima ukaže, da nas morata takòj nesti nazaj.

Kako vesela sta nas bila oče in mati, ki sta nas vže tako težko čakala. Dva dni pozneje pa je umrl moj bratec, katerega je bil deček preveč stisnil k sebi. Pogledj torej v kakih nevarnostih so zunaj naši bratje.“

Tako sta se pogovarjala ptička. Ker se je vže mračilo, vzel sem svojega malička zopet iz kletke, želela sva „lahko noč“ Ljubenčevemu očetu in njegovemu kanarčku ter šla domov. Na poti je naju srečal cerkvenikov maček, ki je nekako poželjivo vzdignil rep ter pogledal mojega ščinkovčka; ali nič žalega mu ni mogel storiti.

Drugi dan povem vse gospodu učitelju, kaj sta se pogovarjala ptička. Gospod učitelj je to povedal tudi učencem v šoli in še pristavil: „Glejte, otroci, kako hudo delate ptičkom, če jim razdirate gnezda in pobirate mladiče. Ptički so božji prijatelji in zatožili vas bodo jedenkrat pri ljubem Bogu, če jim kaj žalega storite.“

Ne razdirajte torej gnezd, ne pobirajte jajček in ne jemljite mladičev iz gnezd.

Jožko G. Planinec.

Listje in cvetje.

Božja žabica.

Živalica tiha
Zakaj tu čepiš,
Na veji samotno
Kakó tu živiš?
Kobilice brdke,
Glej, jadrnih nog
Kakó skaketajo
Po travi okrog.
In ptice pod nebom
Letaje prostó
Si pesence drobne
Veselo pojó.
In ribice urne,
Glej, v vodi kakó
Vrteč se igrajo
Ves dan mej sabó.
Metuljčki, buče
Pa s cveta na cvet
Letavajo skrbno
In srkajo med! —
Le tebi čepeti
Zakaj je na tem
Zelenem drevesu
Jaz tega ne vem!

„Zakaj tu samévam,
Povem ti jaz naj,
Poslušaj me deček
Boš vedel zakaj!
Po dolgi ko suši
Vesoljne stvari,
Gospodič in kmetič
Dežjá si želí.
Tedaj jaz z regljanjem
Naznanjam od tod
Pohlevnega dežka
Zaželjen prihod.
Od Stvarnika dana
Mi ta je lastnost;
Na vreme da pazim,
Je moja dolžnost.
Zató jaz samévam
V zatišji le-tem,
Deževno da vreme
Oznanjam ljudém. —
Prav rad me zatorej
Vsak kmetič imá; —
Zato mi ti tudi
Ne stori nič zlá!

dr. H. Z.

Z bridkostnim srecem omenjamo dve prebritki izgubi mej našo preč. duhovščino, ki ste nas zadeli druga za drugo v teku jednega meseca. Umrli je namreč dně 23. aprila prečastiti gospod **Janez Potočnik**, župnik, zlatomašnik, duh. svėtnik, posestnik zlatega križca za zasluge itd. na Brezovci poleg Ljubljane, a takòj za njim dně 2. maja umrl je preč. gospod **Jož. Belar**, župnik v Rovtah. Oba sta bila iskrena prijatelja slovenske mladine in tudi našemu listu ves čas, odkar izhaja; zatorej tudi mi prebritko čutimo ti dve izgubi. Bodi jima najbolje plačilo v nebesih in hvaležen spomin ohranjen tudi v našem „Vrtci,“ a vi otroci spominajte se v molitvi svojih prijateljev in dobrotnikov!

Novе knjige in listi.

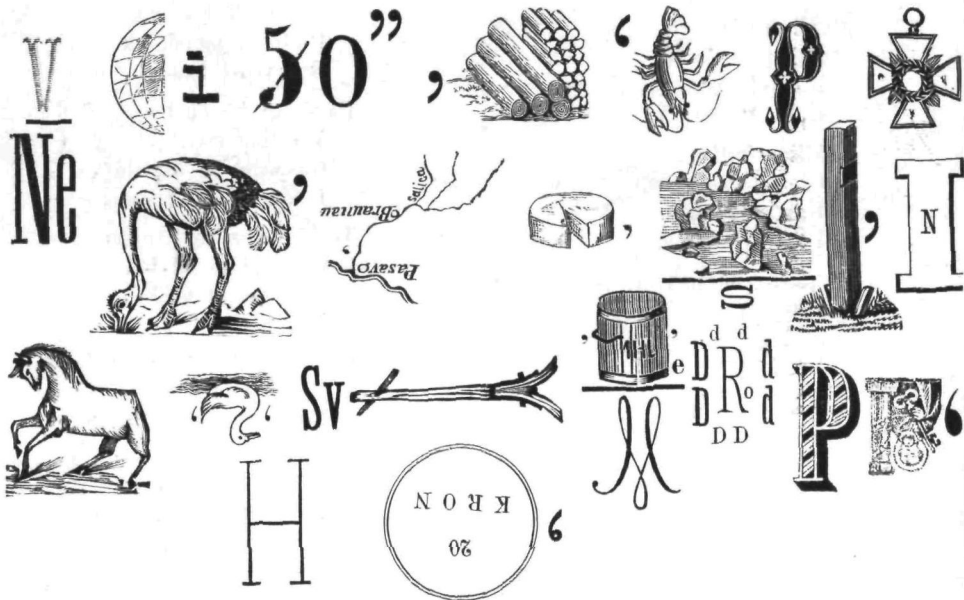
* Zmaga pri Sisku dně 22. junija 1593. V spomin na tristoletnico mladini in odraslim spisal A. Koblar. Z dodanimi prazniku primernimi pesnimi. V Ljubljani 1893. Založil in tiskal Rud. Milic. Vel. 8° 15 str. — Ta slavnosti tristoletnice zmage pri Sisku popolnoma primerni spis priporočamo vsem šolam po slovenski zemlji kot jako primerno darilce ob koncu šolskega leta slovenski mladini. 100 izvodov stoji samó 2 gld.

* Nauki o varstvu živali za mladino. Priredil Anton Porekar, nadučitelj, na Humu. Založil in prodaja Viljelm Blanke, knjigovez v Ptujii na Štajerskem. Cena 15. kr. — Teh naukov, katere smo bili vže pred tremi leti omenili, dobi se še nekoliko izvodov pri zgoraj omenjenem založniku. Ker so ti nauki v vsaki ljudski šoli izvestno jako potrebni, opozarjamo vsa ona šolska vodstva nanje, katera jih še nimajo.

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„Vrtci“ izhaja 1. dně vsacega meseca in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: pravništvu „Vrtčevo“, mestni trg, šte. 23, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.